

ԽԱՆՃԱՄՈՒՆ ԿՔՈՎՅԱՆ

Պարապ վախտի խաղալիք

Անքաղաքավարի Էջը

Ձին հանկարծ իշին մեկ տեղ ոռստ եկավ,
Ճամփեն շատ նեղ էր, անց կենալ չէլավ:
Ձին կարծեց՝ թե Էջն իրան պատիվ կտա,
Բալքի ինքն իրան ճամփից դուս կգա:
Բայց ի՞նչ տեղ էր Էջն մարիֆաթ առել,
Կոպիտ ծնվել էր, կոպիտ մեծացել:
Էնպես դունչը դուզ՝ ձիու վրա գնաց.
Ձին քաղաքավարի դողողին ասաց:
«Չի՞ լինիլ, մի քիչ դու դրաղ կանգնիս,
Որ ինձ տեղ ըլի, դու էլ ճամփա գտնիս:
Կամ թո՛ղ տուր, որ ես էլա առաջ գնամ»:—
Բայց իշի ուշը երբ ա մեկ անգամ
Էնպես անոշ խոսք մտել, տեղ արել,
Ոտն ու պոչն սկսեց դիս պինդ ցցել,
Ձիուն տեղ չտալ ու ճամփեն կտրել:
Ձին որ էս տեսավ, ինքն դրաղ կանգնեց,
Մեր փաշա էջին համեցեք արեց:
«Չեմ ուզում, ասեց, քեզ պատվից քցեմ,
Ու քո իշուքյան փառքիցն քեզ զրկեմ»:—